I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 3052/95/EF

af 13. december 1995

om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg (2),

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har i overensstemmelse med traktatens artikel 100 B gennemgået de nationale love og administrative bestemmelser, der er omfattet af traktatens artikel 100 A, og som ikke er blevet harmoniseret i henhold til denne artikel;

det fremgår af denne gennemgang, at de væsentligste af de hindringer for handel med varer, som medlemsstaterne har peget på, enten behandles ved hjælp af foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 100 A, eller gennem procedurer iværksat på grundlag af traktatens artikel 169 som følge af tilsidesættelse af forpligtelserne efter artikel 30;

det vil gøre det lettere hurtigt og på rette niveau at løse problemer, der kan være til hinder for frie varebevægelser, hvis de nationale forbud mod markedsføring af bestemte produkter er gennemskuelige; problemer kan løses ved bl.a. at tilnærme sådanne forbud i tide eller tilpasse dem efter traktatens artikel 30;

en sådan gennemskuelighed kan fremmes ved, at der indføres en enkel og pragmatisk ordning for gensidig information mellem medlemsstaterne og mellem disse og Kommissionen, således at de problemer, der kan opstå i forbindelse med det indre markeds funktion, kan blive løst på en måde, der er tilfredsstillende for de erhvervsdrivende og forbrugerne;

informationsordningen har navnlig til formål at give et bedre kendskab til gennemførelsen af de frie varebevægelser på områder, der ikke er harmoniserede, og at skabe klarhed over, hvilke problemer der er, for at de kan løses på en passende måde;

informationsordningen bør kun omfatte de tilfælde, hvor en medlemsstat lægger hindringer i vejen for fri omsætning eller markedsføring af varer, der er lovligt fremstillet eller markedsført i en anden medlemsstat, under henvisning til, at disse produkter ikke overholder førstnævnte medlemsstats nationale retsforskrifter;

alene foranstaltninger, der udgør en hindring for en bestemt produktmodel eller -type bør falde inden for denne beslutnings anvendelsesområde; foranstaltninger, der vedrører brugte genstande, der på grund af alder eller brug er blevet uegnet til markedsføring eller til at forblive på markedet, bør ikke være omfattet;

foranstaltninger, der alene har til formål at beskytte den offentlige sædelighed eller den offentlige orden, bør heller ikke være omfattet;

de øvrige medlemsstater og Kommissionen bør have mulighed for at reagere på foranstaltninger, der er underrettet om i henhold til denne beslutning;

ordningen bør heller ikke overlappe de anmeldelses- og informationsprocedurer, der allerede findes i henhold til andre fællesskabsbestemmelser, og disse forskellige procedurer bør være tilstrækkelig samordnede;

virksomheder, forbrugere og andre berørte parter bør vide, hvem de kan rette henvendelse til inden for Kom-

(1) EFT nr. C 18 af 21. 1. 1994, s. 13 og EFT nr. C 200 af 22. 7. 1994, s. 19.
(2) EFT nr. C 195 af 18. 7. 1994, s. 6.
(3) Europa-Parlamentets udtalelse af 20. april 1994 (EFT nr. C 128 af 9. 5. 1994, s. 142), Rådets fælles holdning af 29. juni 1995 (EFT nr. C 216 af 21. 8. 1995, s. 41), Europa-Parlamentets afgørelse af 26. oktober 1995 (EFT nr. C 308 af 20. 11. 1995) og Rådets afgørelse af 23. november 1995.

missionen og inden for de enkelte medlemsstaters forvaltninger, hvis der opstår problemer i forbindelse med de frie varebevægelser;

de fastlagte procedurer for anvendelse af denne beslutning må ikke medføre, at der opstår nye unødvendige bureaukratiske strukturer, men bør sikre, at der skabes en effektiv balance mellem beskyttelsen af medlemsstaternes legitime interesser og bevarelsen af frie varebevægelser i Fællesskabet;

alle berørte parter bør af hensyn til gennemskueligheden have adgang til fuldstændige og ajourførte oplysninger om anvendelsen af denne beslutning;

det er af afgørende betydning for Fællesskabet, at hindringerne for frie varebevægelser fjernes, og for at nå dette mål er Fællesskabet nødt til at træffe foranstaltninger på området; denne foranstaltning er i klar overensstemmelse med proportionalitetsprincippet — som supplement til subsidiaritetsprincippet — fordi den begrænser sig til at sikre kendskab til de tilfælde, hvor anvendelsen af nationale regler, der ikke er harmoniserede, kan forstyrre det indre markeds rette funktion —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Træffer en medlemsstat foranstaltning til at hindre fri omsætning eller markedsføring af en bestemt produktmodel eller -type, der lovligt er fremstillet eller markedsført i en anden medlemsstat, underretter den Kommissionen herom, når foranstaltningen direkte eller indirekte bevirker:

— et generelt forbud

— et afslag på markedsføringstilladelse

— en ændring af den pågældende produktmodel eller -type som betingelse for produktets markedsføring eller forbliven på markedet, eller

— en tilbagetrækning fra markedet.

Artikel 2

I denne beslutning forstås ved

— »ændring af en produktmodel eller -type«: enhver ændring af et eller flere karakteristika ved et produkt, således som disse er beskrevet i definitionen på »tekniske specifikationer« i artikel 1 i direktiv 83/189/EØF [1]

— »retsafgørelse«: enhver afgørelse truffet af en retsinstans, som har til opgave at pådømme retssager

— »foranstaltning«: enhver foranstaltning bortset fra en retsafgørelse.

Artikel 3

1. Underretningspligten efter artikel 1 gælder for foranstaltninger truffet af de af medlemsstaternes myndigheder, der er beføjede til at træffe sådanne foranstaltninger, dog ikke for retsafgørelser.

Er en bestemt produktmodel eller -type omfattet af flere foranstaltninger, der træffes på samme materielle grundlag og efter identiske procedurer, gælder underretningspligten kun den af foranstaltningerne, der først blev truffet.

2. Artikel 1 finder ikke anvendelse på:

— foranstaltninger, der udelukkende træffes i henhold til fællesskabsbestemmelser om harmonisering

— foranstaltninger, som Kommissionen underrettes om i kraft af særlige bestemmelser

— foranstaltninger, som Kommissionen underrettes om på udkaststadiet i henhold til særlige fællesskabsbestemmelser

— foranstaltninger, såsom retssikrende foranstaltninger eller undersøgelser, der alene træffes med henblik på at fremme den i artikel 1 omhandlede egentlige foranstaltning

— foranstaltninger, der alene har til formål at beskytte den offentlige sædelighed eller den offentlige orden

— foranstaltninger, der vedrører brugte genstande, der på grund af alder eller brug er blevet uegnet til markedsføring eller til at forblive på markedet.

3. Er der anlagt sag til prøvelse af den i stk. 1 omhandlede egentlige foranstaltning, har dette i intet tilfælde opsættende virkning for anvendelsen af artikel 1.

[1] Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8). Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/10/EF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1994, s. 30).

Artikel 4

1. Den i artikel 1 omhandlede underretning skal være tilstrækkelig detaljeret og være udformet klart og forståeligt. Den sker ved fremsendelse af:

— et skema indeholdende de oplysninger, der stilles krav om i bilaget, og

— en kopi af den af de i artikel 3, stk. 1, omhandlede myndigheder trufne foranstaltning, således som den i det pågældende tilfælde er blevet offentliggjort eller meddelt de berørte.

Oplysninger, der ikke falder ind under en af skemaets rubrikker, kan slettes på kopien.

2. Den i stk. 1 omhandlede underretning sendes senest 45 dage efter den dag, hvor den i artikel 1 omhandlede foranstaltning blev truffet.

3. Kommissionen sender de øvrige medlemsstater en kopi af de i stk. 1 omhandlede oplysninger.

Artikel 5

1. Er der til en foranstaltning, der skal underrettes om efter denne beslutning, knyttet et eller flere bilag, skal der sammen med kopien af selve underretningen kun fremsendes en liste med en kortfattet beskrivelse af indholdet af dette eller disse bilag.

2. Kommissionen og enhver af de øvrige medlemsstater kan anmode den medlemsstat, der har truffet den pågældende foranstaltning, om senest en måned efter anmodningen at fremsende en uforkortet genpart af de bilag, der er opført på den i stk. 1 omhandlede liste, eller enhver anden relevant oplysning om den pågældende foranstaltning.

3. Indeholder den nationale lovgivning bestemmelser om tavshedspligt i forbindelse med retlige undersøgelser, er fremsendelsen af oplysninger, der ikke falder ind under rubrikkerne i det i artikel 4, stk. 1, omhandlede skema, om nødvendigt betinget af, at den kompetente retsinstans tillader dette.

Artikel 6

Medlemsstaterne og Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres tjenestemænd og øvrige ansatte ikke viderebringer oplysninger, der er indsamlet i henhold til denne beslutning, og som ifølge deres natur er erhvervshemmeligheder, medmindre det efter omstændighederne er nødvendigt at viderebringe oplysninger om et bestemt produkts karakteristika, for så vidt angår dettes sikkerhed, for at kunne beskytte menneskers sundhed og sikkerhed.

Artikel 7

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke(n) national(e) myndighed(er) de har udpeget til at sende og modtage de i denne beslutning omhandlede oplysninger. Kommissionen videregiver disse meddelelser til de øvrige medlemsstater straks efter modtagelsen.

Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at der etableres et kontaktpunkt, som kan være den eller de i stk. 1 omhandlede nationale myndigheder, eller et netværk af kontaktpunkter, som kan fungere som et første referencepunkt for alle forespørgsler om årsagerne til, at andre medlemsstaters bestemmelser ikke anerkendes, og om, hvorledes denne beslutning generelt virker.

Artikel 8

1. Kommissionen udbygger sin samordning i alle spørgsmål, der opstår i forbindelse med anvendelsen af denne beslutning, herunder samordningen af de relevante underretnings- og oplysningsprocedurer, klager over individuelle hindringer for frie varebevægelser, og generelle problemer i forbindelse med gensidig anerkendelse.

2. Kommissionen søger at sikre, at erhvervsdrivende, forbrugere og andre berørte parter ved, hvem de skal henvende sig til, hvis der opstår problemer.

Artikel 9

Under hensyn til oplysningernes fortrolighed og uden at gribe ind i uafsluttede sager udsender Kommissionen på fællesskabsplan oplysninger om de nationale foranstaltninger, der er underrettet om i henhold til denne beslutning, og som påvirker princippet om frie varebevægelser inden for de ikke-harmoniserede områder. Den udsender ligeledes oplysninger om de former for opfølgning, der er taget skridt til.

De nationale foranstaltninger, der er underrettet om, opføres i et bilag til årsberetningen om det indre marked.

Artikel 10

Ved gennemførelsen af denne beslutning bistås Kommissionen af det stående udvalg, der er nedsat ifølge direktiv 83/189/EØF; den underretter regelmæssigt udvalget om, hvordan den i denne beslutning fastsatte procedure virker, og om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har underrettet om.

Den underretter om nødvendigt også særudvalg, der er nedsat ifølge særlige fællesskabsbestemmelser.

Artikel 11

Senest to år efter den dato, hvor denne beslutning bliver taget i anvendelse, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om, hvordan ordningen har virket, og foreslår de ændringer, den måtte finde hensigtsmæssige. Til brug for udarbejdelsen af denne beretning meddeler medlemsstaterne Kommissionen enhver relevant oplysning om, hvordan de anvender denne beslutning.

Kommissionen behandler i sin beretning også spørgsmålet om, hvorvidt der sker en tilstrækkelig samordning mellem underretninger, der foretages i henhold til denne beslutning, og anmeldelser i henhold til andre fællesskabsinstrumenter.

Artikel 12

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Senest seks måneder efter offentliggørelsen giver hver medlemsstat Kommissionen meddelelse om, hvilke foranstaltninger de har truffet til gennemførelse af denne beslutning.

Denne beslutning anvendes fra 1. januar 1997.

Artikel 13

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1995.

På Europa-Parlamentets vegne	*På Rådets vegne*
K. HÄNSCH	J. L. DICENTA BALLESTER
Formand	*Formand*

BILAG

ORDNING FOR GENSIDIG INFORMATION

om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet

(Beslutning 3052/95/EF)

1. *Underrettende medlemsstat*

   Der anføres navn og adresse på den person, der kan kontaktes for yderligere oplysninger.

2. *Underretningsdato*

3. *Produktmodel eller -type*

   Der anføres detaljeret beskrivelse af produktmodellen eller -typen.

4. *Foranstaltningernes art*

5. *Vigtigste begrundelse*

   — Der anføres det eller de hensyn til almene interesser, hvormed foranstaltningen begrundes.

   — Der henvises til de nationale bestemmelser, som det pågældende produkt anses at stride mod.

   — Der angives, på hvilke punkter de nationale regler eller betingelser, i overensstemmelse med hvilke produktet er fremstillet og markedsført i en anden medlemsstat, ikke sikrer en ligeværdig beskyttelse af de pågældende almene interesser.